

ת"פ 63163/07/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 63163-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם:

פלוני

בשם המאשימה:

עו"ד שני מלול

בשם הנאשם:

עו"ד עדי קידר

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן ללא הסכמות עונשיות, למעט הסכמה בדבר תשלום פיצוי למתלוננת (בשיעור שייקבע על ידי בית המשפט). הוא הופנה לקבלת תסקירי מבחן, אשר ניתנו מעת לעת בהתאם להתקדמות התהליך השיקומי בו השתתף הנאשם ולהמלצות שירות המבחן.

כתב אישום מתוקן

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים כחודש ומחצה, והיא נמצאה בחודש הראשון להריונה.

אישום מס' 1: ביום 7.4.2020 על רקע ויכוח בין בני הזוג בביתם, השליך הנאשם קערת פסטה על הרצפה. בשל חשדו כי המתלוננת מקליטה אותו, נטל את הטלפון שלה והשליכו לארץ, כך שמסך הטלפון נשבר. המתלוננת

עמוד 1

התקשרה לאמה, ובהמשך לכך הגיעו למקום אביה ואחיה, על מנת לקחתה לביתם. אז החל מאבק אלים בין הנאשם ואחיה של המתלוננת (להלן: בנימין), שכתוצאה מממנו נגרמו לבנימין חבלות. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תגרה, לפי סעיף 191 לחוק העונשין.

אישום מס' 2: ביום 3.4.2020 שטפה המתלוננת את רצפת הבית, הנאשם יצא החוצה, וכשגרפה את המים נרטבו מכנסיו. הנאשם שאל אותה מדוע עשתה זאת, וכשהשיבה "מגיע לך", שב לבית, החל לארוז את חפציו, ושב מוצרי איפור וטיפוח וקופסת תכשיטים השייכים למתלוננת. הוא שפך בקבוק שמן על הרצפה והשליך לארץ קופסת שימורים. הנאשמת קרבה לנאשם, וחיבקה אותו בניסיון להרגיעו ולהניעו לצאת את הבית, אך הוא בתגובה דחף אותה, כך שהחליקה על דלת הממ"ד, ונגרמה לה שריטה בגבה שהותירה צלקת באורך כ-15 ס"מ. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין.

תסקירי מבחן

2. (-) תסקיר מיום 13.12.2021: הנאשם כבן 21, ללא הרשעות קודמות, גרוש (מהמתלוננת), עובד כמנהל סניף בחברת אלקטרוניקה. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ועשרה ילדים, כאשר הנאשם הוא השני בסדר הלידה. בני משפחתו מתפקדים באופן נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים. לנאשם רקע מורכב (עמ' 2 פסקה 1). לאחר שסיים את לימודיו נישא למתלוננת והשניים עברו להתגורר בנתניה, במרוחק מבית הוריו (בית שמש). הנישואים החזיקו מעמד כחודש ומחצה, שלאחריהם שב הנאשם להתגורר עם בני משפחתו. לדברי הנאשם, השניים התחתנו לאחר פגישות בודדות, ובדיעבד התברר כי קיימים ביניהם פערים מנטליים שהובילו לקשיים בתקשורת. הוא חש פגוע ממנה, באופן שהתעצם כתוצאה מפגיעות שחווה בעברו. משכך סיגל לעצמו דפוס התמודדות בדרך של ניתוק הקשר ויציאה מן הבית. כן תיאר אירועים בהם התנהג באופן אימפולסיבי ופוגעני, בגינם הוא נותן עתה את הדין. הנאשם קיבל אחריות על המעשים בהם הורשע, גילה הבנה לחומרתם, והביע אכזבה מהתנהלותו וחרטה עמוקה, תוך גילוי אמפתיה למתלוננת. קצין המבחן התרשם כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, וכי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. הוצע לו להשתתף בקבוצת צעירים לצורך טיפול בקשייו, ולמצוא מקור שייכות וקבלה. הוא הביע רצון ומוטיבציה, והדיון נדחה בהמלצת שירות המבחן.

(-) תסקיר מיום 30.3.2022: הנאשם ביטא קושי וחרדה סביב כניסתו להליך טיפולי קבוצתי, ולפיכך הוצע לו להתחיל במפגשים אישיים שבועיים, כהכנה לקראת הטיפול הקבוצתי. לאחר שהחל במפגשים נמצא כי לנאשם מסוגלות גבוהה להתבוננות פנימית, הוא שיתף מעולמו בפתיחות, ניהל שיח אותנטי וקרוב, גילה מחויבות ומוטיבציה להמשך. (-) תסקיר מיום 5.7.2022: הנאשם החל במפגשים קבוצתיים. (-) תסקיר מיום 3.10.2022: הנאשם התמיד והשתתף באופן פעיל במפגשים קבוצתיים בקבוצת הצעירים, שיתף מעולמו האישי, והביא קול ייחודי. ניכר כי הנאשם נעזר בחברי הקבוצה ללמידה עצמית ולחיזוק גבולותיו. (-) תסקיר סופי מיום 29.12.2022: הנאשם המשיך מעורבותו במפגשים הקבוצתיים, תרם ונתרם, גילה מחויבות ורצינות, אכפתיות ורגישות. קצין המבחן התרשם כי הנאשם התייחס להליך הטיפול באופן רציני, ככלי עזר מהותי לשינוי דפוסי ותגובותיו. עוד העריך כי לנאשם מוטיבציה פנימית גבוהה להיתרם

מההליך הטיפולי, באופן המפחית את הסיכון להישנות מעשי עבירה. לאור החשיבות בחיזוק הישגיו הטיפוליים ובשימור שגרת חייו הנורמטיבית, הומלץ לחייבו בעונש חינוכי בדמות צו של"צ בהיקף 220 שעות, וצו מבחן למשך שנה במהלכה ימשיך בהליך הטיפולי. לאור התמשכות ההליך הטיפולי באופן חיובי, המוטיבציה שמגלה הנאשם, נטילת אחריות מלאה, היעדר הרשעות קודמות וצמצום נזק שעלול להיגרם לנאשם, הומלץ לבטל את הרשעתו.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בפתח טיעוניה הגישה ב"כ המאשימה תצהירי נפגעי העבירה ותמונות החבלות (עת/1-עת/3). כבר בתחילת חייהם המשותפים נהג הנאשם במתלוננת בכוחנות, זלזול ורכושנות, פגע בה בתוך ביתה-מבצרה, ובאחיה שחש לעזרתה. לאור סמיכות הזמנים בין האירועים וזהות המעורבים, ביקשה לקבוע מתחם ענישה כולל, בין 6-12 חודשי מאסר. היא סקרה את תוכנם של תסקירי המבחן, והייתה נכונה להתחשב בהליך השיקום שעבר הנאשם עד כדי חריגה לקולה ממתחם העונש, אם כי לא במידה שהומלצה על ידי קצין המבחן. כן ביקשה לדחות את ההמלצה לביטול הרשעתו של הנאשם, משהלה איננו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה. האינטרס הציבורי מצדיק הותרת ההרשעה על כנה, וממילא לא הוצג נזק מוחשי. משכך ביקשה לגזור על הנאשם 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ככל שיימצא כשיר לכך, מאסר על-תנאי, צו מבחן, ופיצוי למתלוננים. לתמיכה בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן ככתבה וכלשונו. הוא הפנה לתיקון המשמעותי בכתב האישום, שנערך על דעתם של המתלוננת ואחיה. מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע קשייו להתמודד עם נישואיו הטריים, בשילוב קשייו הרגשיים, כשבאירוע התגרה מושא האישום הראשון נפגע גם הנאשם. הוא עמד על גילו הצעיר של הנאשם במועד ביצוע העבירות, הודייתו, נטילת האחריות, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והתהליך השיקומי המשמעותי שעבר. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם שתחתיתו במאסר על-תנאי, שמא בתוספת של"צ, וחלקו העליון במספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. לנוכח הליך השיקום הרציני והמקיף שעבר הנאשם, ראוי לחרוג מהמתחם בהתאם להמלצת שירות המבחן. הוגש מכתב ממעסיקו של הנאשם (ענ/1), לפיו הנאשם מתפקד באופן מיטבי בעבודתו. ב"כ הנאשם אישר בהגנותו כי אין במכתב המעסיק כדי להצביע על נזק קונקרטי, אך לדבריו יש בו להצביע על כבדת דרך משמעותית שעבר הנאשם בתהליך השיקום, כשהוא עובד, מתפרנס ומתנהל באופן תקין. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לשקול בזירות את האמור בתצהירי נפגעי העבירה, אשר חורגים במידה ניכרת מתוכנו של כתב האישום המתוקן. כן ביקש לחייב את הנאשם בפיצויים בשיעור מתון. הוא תמך טיעונו בפסיקה, וביקש להבחין בין נסיבות עניינו של הנאשם לנסיבות חמורות יותר בפסקי הדין שהגישה המאשימה.

הנאשם ביקש להדגיש כי הוא מקבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, ובצד זאת טען כי במהלך האירוע מושא האישום הראשון חש מותקף, בודד וללא גורמי תמיכה. לדבריו: "אני נמצא בתהליך שיקומי שאני נותן בו את כל כולי. בלי קשר אני מנסה להיות הגרסה היותר טובה של עצמי".

דין

5. מקובלת עליי עתירתם של הצדדים לקבוע מתחם עונש משותף לשני האישומים, זאת לנוכח סמיכות הזמנים, דמיון מה בין האירועים, זהותה של נפגעת העבירה בשני האישומים, והרקע המשותף למעשים. בשני המקרים מדובר באירועים לא מתוכננים, התפרצות אגרסיבית של הנאשם על רקע ויכוח עם רעייתו. האישום השני בו נפגעה המתלוננת פיזית, הוא ללא ספק החמור מבין השניים. דחיפתה על ידי הנאשם הסבה לה שריטה ארוכה שהותירה צלקת בגבה, אך נקל להניח כי פוטנציאל הנזק היה גבוה יותר. עייתי ביסודיות בתצהירי נפגעי העבירה - המתלוננת ואחיה. ניכר כי שניהם חשים פגועים עד היום מן הנאשם, בעיקר המתלוננת כמובן, אשר תיארה סיטואציות קשות שחוותה במחיצתו, ואת השפעתן הרעה על חייה עד לעצם ימים אלה. גם אחיה סיפר על השלכות אירוע האלימות מושא האישום הראשון, ופחדים מהם הוא סובל גם כיום. מבלי להקל ראש, כהוא זה, בתחושותיהם הקשות של נפגעי העבירה, הסבל שחוו וההשלכות על חייהם, בית המשפט איננו רשאי להתעלם מכך שמעשיו של הנאשם כפי שתוארו בתצהיריהם, חורגים במידה ניכרת מעובדות כתב האישום המתוקן והמצומצם בו הורשע הנאשם, שבגינו נגזר עתה דינו. מכאן האופן הזהיר והמדוד בו יישקלו תצהירי הנפגעים בגזירת הדין.

6. למדיניות הענישה ראו פסקי הדין שלהלן:

רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.21, טרם פורסם). המערער הורשע (ע"פ

מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שיישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 63327-11-18 מדינת ישראל נ' אלחייק (22.10.20). הנאשם הורשע (ע"י מותב זה) לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת תקיפה סתם - בן זוג. על רקע ויכוח בינו לבין המתלוננת מחוץ למועדון בו בילו, סטר לה הנאשם והדף אותה לאחור. כשהתקרבה לעברו פעם נוספת, היכה אותה במכת אגרוף כך שנפלה לארץ. מתחם הענישה נקבע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר, והנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

7. עיינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים, ולא מצאתי כי יש בהם להשפיע על תוצאת גזר הדין. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים עליהם עמדתי לעיל, ובהתחשב במדיניות הענישה, אני קובע את מתחם העונש המשותף בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר.

8. בגזירת עונשו של הנאשם הסכימו הצדדים כי לנוכח תהליך השיקום הממושך והמוצלח, ובהינתן נסיבותיו האישיות של הנאשם, ראוי לחרוג לקולה מן המתחם. המחלוקת ביניהם נוגעת בשניים: ראשית, היקף החריגה. שנית, שאלת ההרשעה.

נפתח בקביעת העונש. לחובתו של הנאשם זקפתי את פגיעתם הקשה של מעשיו בנפגעי העבירה, בעיקר המתלוננת, הנאלצת לשאת עמה את השפעותיהם - פיזית ונפשית. לזכותו של הנאשם זקפתי את גילו הצעיר במועד ביצוע העבירות; היעדר הרשעות קודמות; נסיבות חייו המורכבות כעולה מתסקיר המבחן; נטילת אחריות והבעת חרטה, וכפועל יוצא מכך חיסכון בהבאתם של נפגעי העבירה ועדים נוספים לדוכן העדים; ובעיקר - תהליך שיקומי חיובי ומרשים לאורך חודשים רבים, תהליך נושא פירות שבסופו המלצה חיובית וחמה ותיאור האופן המרשים ומעורר ההערכה במסגרתו מנסה הנאשם לשנות באופן ממשי את דפוסי התנהגותו ותגובותיו. התרשמותו של קצין המבחן מתיישבת להפליא עם דבריו של הנאשם לעונש, לפיהם "אני נמצא בתהליך שיקומי שאני נותן בו את כל כולי. בלי קשר אני מנסה להיות הגרסה היותר טובה של עצמי". לנוכח המקובץ, מקובלת עלי המלצת שירות המבחן לפיה ראוי ליתן משקל מוגבר לתהליך השיקומי, ולאפשר סיום ההליך בענישה טיפולית בדמות של"צ בצד צו מבחן, וכמובן פיצויים לנפגעי העבירה.

9. מנגד, בכל הקשור בשאלת ההרשעה, אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדין, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאיננו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: ענין כתב), וכוחה יפה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. החלטה לסיים הליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי

בשיקולי ענישה נוספים. השני - יש להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ולבסס אותה בראיות (רע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.10.18, פסקה 9)).

לא מצאתי כי עניינו של הנאשם נמנה על אותם חריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה. גם לו קבעתי כי נסיבות ביצוע העבירה מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה, ולצורך הדיון אצא מנקודת הנחה כי כך הדבר, לא עלה בידי הנאשם לעמוד בתנאי השני המחייב הוכחת פגיעה מוחשית ומשמעותית. הנאשם עובד כמנהל סניף בחברת אלקטרוניקה. הוא צעיר אמנם, ואין לדעת אנה יפנה בחייו, אך אין בכך כדי להצדיק ביטול הרשעתו מפני חשש עתידי לא ידוע. אכן, ישנם מקרים בהם מצאו בתי המשפט (לרבות מותב זה) לבטל הרשעה גם ללא ראיות חזקות לנזק מוחשי, אך לא שוכנעתי כי עניינו של הנאשם ונסיבותיו מצדיקים הקלה כה ניכרת.

10. סוף דבר, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים.

ב. הנאשם יבצע 250 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהתאם לתוכנית שתוצג על ידי שירות המבחן. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ תוך שנה ממועד אישורה על ידי בית המשפט. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.

שירות המבחן מתבקש להגיש תוך 21 ימים תוכנית של"צ לאישורי.

תז"פ בהתאם.

ג. צו מבחן למשך שנה. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.

ד. פיצויים בסך 4,000 ש"ח אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 8). פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו לאחיה של המתלוננת (עד תביעה מס' 7).

סה"כ ישלם הנאשם פיצויים בסך 5,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

ה. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.